

Eritropoetina și dopajul

Dana Adriana Samuilă¹, Remus Orăsan²

¹Doctorand UMF „Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca

²Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca

Rezumat

Încă de la începutul Jocurilor Olimpice atleții au căutat să obțină performanțe sportive înalte. Eritropoetina umană recombinată (rhEPO) a devenit disponibilă comercial în 1987, fiind folosită în tratarea bolilor asociate cu anemia. În decurs de câțiva ani, sportivi de elită în competiții de anduranță și-au însușit potențialul acestei substanțe de agent capabil să crească performanța. Doping-ul în sport este descurajat prin screening pentru rhEPO. Atât testele directe (ce indică prezența izoformelor de EPO exogenă), cât și testele indirecte (ce indică modificările hematologice induse de administrarea EPO exogenă) pot fi utilizate pentru detecția EPO. În prezent, testul adoptat de WADA face diferențierea între EPO endogenă și cea exogenă. Mai mult, sportivii continuă să folosească tehnici sofisticate de doping, expunându-se la un risc mare pentru sănătate, încălcând spiritul competiției sportive corecte și provocând agențiile ce reglementează folosirea acestor metode.

Cuvinte cheie: dopaj, eritropoetina, detecție, performanță, sportivi.